

του. Ἐν τούτοις ἄλλαι εἰδήσεις ἐκ Βερολίνου ἀγγέλλουσι τὴν διὰ κοχίνης ἐντελῆ θεραπείαν τριῶν φθισικῶν.

~~~~ Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουσι τὸν ἐξῆς συγκριτικὸν πίνακα τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου Γαλλίας καὶ Γερμανίας καὶ δὲν ἀποκρύπτουσι τὴν ἀνησυχίαν αὐτῶν ἐπὶ τῇ γιγαντιαίᾳ προόδῳ τῆς Γερμανίας. Ἡ ἐξαγωγή αὐτῆς κατὰ τὸ 1860 ἦτο 1875 ἑκατομμυρίων φράγκων, ὅτε ἡ Γαλλία ἐξῆγε 2277 ἑκατομμύρια. Κατὰ δὲ τὸ 1888 ἡ Γερμανία ἔφθασεν εἰς 4191 ἑκατομμύρια, ἐνῶ ἡ Γαλλία ἐστάθη εἰς τὰ 3246 ἑκατομμύρια. Ἀμφότερα ὅμως τὰ ἐμπορικὰ ταῦτα ἔθνη υπερβαίνει ἡ Μεγάλη Βρετανία διὰ τῶν 6410 ἑκατομμυρίων τῆς ἐξαγωγῆς τῆς.

~~~~ Μεγάλῃς ἀξίας καλλιτεχνικὸν ἔργον ἀπεστάλη ἐσχάτως ἐκ Βολωνίας εἰς Γερμανίαν, εἰκὼν τοῦ Ῥέμβραντ θανασιᾶ, ἡ Βασίλισσα τοῦ Σαβῶ. Ἡ εἰκὼν αὕτη ἀπὸ 70 ἐτῶν ἀνήκεν εἰς τὴν πινακοθήκην τοῦ ἀποθανόντος ζωγράφου Φραγκίσκου Τοζέλλη καὶ ἠγοράσθη ὑπὸ βιβλιοπώλου τινὸς ἐν Ὀλδεμβούργῳ.

~~~~ Ἐν Βερολίῳ θὰ παρασταθῇ προσεχῶς νέον δράμα τοῦ Παύλου Χάιζε ἐμμετρον ἐπιγραφόμενον: *Οἱ κακοὶ ἀδελφοί*, καὶ τοῦ ὁποίου τὸ θέμα εἶνε τοιοῦτο: Οἱ κακοὶ ἀδελφοὶ εἶνε υἱοὶ τοῦ Σατανᾶ καὶ στέλλονται εἰς τὴν γῆν, ὅπως δι' ὄλων τῶν ἀπατηλῶν τεχνασμάτων ἀποπλανήσωσιν ἐνἄρετόν τινα γυναῖκα. Τὸ δρᾶμα τελειώνει διὰ τοῦ θριάμβου τῆς γυναικείας ἀρετῆς.

~~~~ Ἀπέθανεν ἐν Βερολίῳ ὑπερβόμοικον τοῦτης τὴν ἡλικίαν ὁ Ῥουδὸλφος Λαιβενστάιν, εἰς ἐκ τῶν τριῶν ἰδρυτῶν τῆς διασχίμου πολιτικοσατυρικῆς ἐφημερίδος *Kladderadatsch*.

~~~~ Τρία ἀγάλματα ἀκέφαλα ἀνευρέθησαν ἐν τῷ ἐνταῦθα ἀνακτορικῷ κήφῳ, γενομένης ἀνασκαφῆς πρὸς τὴν ἀνατολικὴν αὐτοῦ πλευράν, ἐνθα ἀνεγείρεται πλυντήριον.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Γ.Ι. Παπαδοπούλου, προέδρου τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει μουσικοῦ συλλόγου Ὁρφέως Σ υ μ β ο λ α ἰ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς παρ' ἡμῖν ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς καὶ οἱ ἀπὸ τῶν ἀποστολικῶν χρόνων ἄχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν ἀκμάσαντες ἐπιφανέστεροι μελωδοὶ, ὑμνογράφοι, μουσικοὶ καὶ μουσικολόγοι. Ἐν Ἀθήναις (τυπογρ. Κουσουλίνου καὶ Ἀθανασιάδου) 1890 σ. λβ' — 574. 8ον.

Τὸ ζήτημα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς παρ' ἡμῖν δὲν εἶναι μόνον καλαισθησιακὸν ζήτημα, οὔτε ἀποκλειστικῶς κρέματα τοῦτο ἀπὸ τῆς τηρήσεως ἢ μὴ τηρήσεως τῶν ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίᾳ πατροπαράδοτως ὡς πρὸς τοὺς ἐξωτερικοὺς τῆς λατρείας τύπους ἀνέκαθεν κειμένον. Ἐχει καὶ ἄλλην σημασίαν, ἡ ὅποια καθ' ἡμᾶς πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἴσου τοῦλάχιστον βάρους καὶ πρὸς τὴν ποθητὴν παρὰ τῷ ἡμέτερω λαῷ κατὰ πάντα τρόπον ἀνάπτυξιν τοῦ αἰσθητικῆς τοῦ καλοῦ καὶ πρὸς τὴν εὐλαχῆ τῶν ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων τηρήσιν. Εἶναι δηλαδή πλείστου λόγου ἀξίον νὰ ἐξετασθῇ πρὸ πάσης ἀποτόμου μεταβολῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν μουσικῆς. ἂν καὶ κατὰ πόσον αὕτη σχετίζεται ὅχι μόνον πρὸς τὴν βυζαντινὴν τέχνην, ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν, τοῦτο δὲ δὲν ἔχει ἀκόμη ἱκανὴν ἐξετασθῆ ὑπὸ ἀνδρῶν ἀρμοδίων πρὸς τὸ ἔργον. Πιστεύομεν ὅτι τὸ ἀγγελῶμενον βιβλίον εἶναι τῷ ὄντι *συνβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς παρ' ἡμῖν ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς*, ἢς ἡ ἀληθῆς καὶ ακριβὴς γνώσις πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ τὴν βᾶσιν τῆς κατ' ἐπιστημὴν ἐξετάσεως τῆς οὐσίας τοῦ πράγματος. X*

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΧΑΡΤΙΑ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- Ποῖον πρᾶγμα δὲν κρύπτεται;
- Ποῖος καθρέπτης οἷς ἀρέσει;
- Εἰς τί οὐνίσταται ἡ δύναμις τοῦ χαρακτῆρος;
- Τί παράγει περιδοτέραν θεομότητα;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

- Ἐρ. Διὰ τί ἐπλάσθησαν τὰ μάτια;
- Ἀπ. Διὰ τὰ βλέπομεν.
- Ἐρ. Ποῖον ἐγκλημα δὲν τιμωρεῖ ὁ νόμος;
- Ἀπ. Τὴν αὐτοκτονίαν. Δράκων.

Γιὰ πές μου ἂν δὲν ἦσ σὺ τί ἤθελες νὰ ἦσ;
Νὰ εἶμ' ἐκεῖνη π' ἀγαπῶ κ' ἐμένα ν' ἀγαπήσω.
Κορδαλός.

- Ἐρ. Ποῖον ἐγκλημα δὲν τιμωρεῖ ὁ νόμος;
- Ἀπ. Τὴν ἀπιστίαν. Ξανθή.

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

* * *Κενῆ μεταφράστρια*, ἐλάβομεν τὸ σονέττον τοῦ Ponsard τὸ ἐκ τῶν ἄρτι εὐρεθέντων ἀνεκδότων ποιημάτων του. Βεβαίως εἶνε χαριέστατον, ἀλλ' ἡ μετάφρασίς σας δυστυχῶς δὲν ἠδυνήθη ν' ἀποδώσῃ τὴν χάριν τοῦ πρωτοτύπου. Ὁμολογοῦμεν πρὸς ἱκανοποίησιν σας ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν ἦτο εὐκόλον καὶ ὅτι ἡ μετάφρασίς σας, ἂν δὲν ἐκρίθη ἀξία δημοσιεύσεως, δὲν εἶνε ὅμως καὶ ἐντελής ἀποτυχία. Μάλιστα τὸ πρῶτον τετράστιχον ἀπεδόθη πολὺ καλᾶ. Πρὸς χάριν σας παραθέτομεν τοὺς γαλλικοὺς στίχους. Τάχα θὰ εὐρεθῇ ἄλλος δεξιότερος μεταφραστῆς; Ἀμφιβάλλομεν.

C' était au mois de mai, toujours au mois de mai;
Ce mois dans tous mes mois sera mon bien aimé.
Vous vintes vers le bord du lit où je repose,
Un sourire à la bouche, à la main une rose.

Ainsi j'eus un réveil doublement parfumé;
Et les premiers objets que mon regard charmé
Cueillit, en vous voyant, dans mon logis rose,
Furent la fleur rosée et le sourire rose.

Le printemps dans sa fleur, la fleur dans sa beauté,
Deux printemps, unissant leur fraîcheur différente,
Transformaient mon esprit en jardin enchanté.

Mais le printemps a fui. De la branche odorante
Un par un sont tombés tous les boutons vermeils.
Ainsi font mes espoirs à ces boutons pareils.

* * *Κένε Jac*, δὲν εἶνε δυστυχῶς ἀξία δημοσιεύσεως τὰ περὶ Ἀθηνῶν κωμικοῦ μνησιτορήματος ἐπιστελλόμενα. Ἐν μέρει εἶνε ὀρθά, ἀλλ' ἀκατάσχετα καὶ ἀσυνάρτητα ἐν τῷ συνόλῳ ἀνεπαρκέστατα δ' ἄλλως ἐν σχέσει πρὸς τὸ σπουδαῖον φιλολογικὸν καὶ καλαισθητικὸν ζήτημα εἰς ὃ ἀναφέρονται. Νομίζομεν ὅτι τὰ ἦθη τῶν Ἀθηνῶν εἶνε κατὰ τοῦτο διάφορα τῶν ἐπαρχιακῶν ἠθῶν ὅτι ἐν Ἀθήναις ἐπέρχεται σύγχροσιν τις καὶ σύγκρισις ὡς ἐκ τῆς συρροῆς ἴσα ἴσα ἀνθρώπων πολλῶν καὶ διαφόρων ἠθῶν. Τὰ καθ' ἕκαστα ἐπαρχιακὰ ἦθη εἶνε ἀπλούστερα, ὁμαλωτέρα καὶ πολὺ εὐκολώτερα ἢ περιγραφῆ ἐπαρχιακοῦ βίου. Διὰ τὴν περιγραφὴν τῆς ἀθηναϊκῆς ζωῆς χρειάζεται ἰσχυρότερα ἀντιλήψις καὶ μακροτέρα μελέτη καὶ τεχνικότερα ἐκτέλεσις. Ὁ γράφων ἀθηναϊκὸν μνησιτορήμα ὁμοιάζει μουσικὸν συνθέτοντα ὅχι δι' ἐν τῇ δύο ὁμοιοῦθ ὄργανα ἀλλὰ δι' ὀλόκληρον ὀρχήστραν παντοειδῶν ὀργάνων.